

at sortere under et Udvalg, der bestod af særlig pædagogisk interesserede og forstaaende Mænd og Kvinder; og slaar Tanken igennem, vil der sikkert nok komme en kommunal Sammenslutning af den Art, og Biograferne kunde da drives, saa de blev det, de i Virkeligheden skulde være, et Led i Ungdommens Undervisning.

Man kan saa opkaste det Spørgsmaal, om Kommunerne vil overtage Biografteatrene. Det nærer jeg ingen Tvivl om. Navnlig i alt Fald de Kommuner, der har en forholdsvis stor Arbejderbefolkning. Det er for Resten der, Biograferne gaar bedst, og det er ogsaa der, man har mest Brug for offentlige Penge til kulturelle Formaal. Jeg vil altsaa derfor spørge den højtærede Minister, om det er rigtigt, at han paa-tænker en Omordning, og i saa Fald vil jeg henstille, at Kommunerne faar Bevillingerne, naturligvis under det sædvanlige Ansvar overfor Ministeriet. Og det er ikke alene nye Bevillinger, jeg tænker paa, men jeg vilde finde det rimeligt, at ogsaa de gamle blev inddraget enten efterhaanden eller helst straks, hvis det kunde lade sig gøre. Og det kan det vel for øvrigt. Husker jeg ikke fejl, har vi før herhjemme set Eksempler paa, at en Biografteaterbevilling er blevet taget fra en Indehaver og givet til en anden. Man kan sige, at det er Synd at tage Bevillingerne fra de Mennesker, som nu sidder inde med dem og har deres Ud-komme ved at drive dem, men dertil er at sige, at vi maa dog hævde, at de private Særinteresser maa vige for de almene Fællesinteresser. Det er ogsaa et Princip, der bliver gennemført overalt i Samfundslivet. Naar der bliver oprettet Brugsfor- eninger i Landkommuner, tager man ikke Hensyn til, at man derved gør en Køb- mand erhvervsløs. Da man i sin Tid er- stattede de gamle Fællesmejerier og private Slagterier med Andelsmejerier og An- delsslagterier, gik man samme Vej. Og for øvrigt mener jeg, at de nuværende In- dehavere ikke vilde lide saa stor Uret. De, der virkelig driver Bevillingerne, vil sik- kert nok blive ansat som kommunale Le- dere, og de Selskaber, der driver Bevillin- gerne upersonligt, i rent kapitalistisk Øje- med, mener jeg ikke vi behøvede at tage særligt Hensyn til. I det hele kan vi nok være enige om, at det offentlige tager altid mere Hensyn til det private end det pri- vate til det offentlige. Jeg ved vel, at dette Spørgsmaal ikke er af den allerstørste Betydning, men jeg vil dog hævde, at en Løsning i den af mig her antydede Ret- ning vilde have en betydelig pædagogisk,

en ikke ringe kulturel og i alt Fald nogen økonomisk Interesse for Samfundet i dets Helhed, og derfor henstiller jeg altsaa til den højtærede Minister at overveje disse Tanker.

Saa har jeg en Henvendelse til den højtærede Finansminister. Der er jo her fra denne Plads anslaaet den Parole, at vi skal spare, og at vi skulde indskrænke os med Hensyn til Luksus. Jeg vil nu nævne et lille Omraade, hvor jeg baade mener vi kan taale en ny Skat, og hvor Skatten vil blive efterfulgt af en Luksus- indskrænkning. Det er med Hensyn til Hundene. Det er jo saaledes, at man f. Eks. forfølger Rotterne, om ikke lige- frem med Ild og Sværd, saa i alt Fald med Gift og Fælder, men man kæler i uforholdsmæssig Grad for Hundene. Jeg vil ikke forsvare Rotterne, det er mod- bydelige Dyr, som jeg gerne saa udryddede, men jeg vil hævde, at Hundene, uden at gøre synderlig større Nytte end Rotterne, fortærer og ødelægger langt større Vær- dier. Det er ret kostbare Luksusdyr. Jeg er overbevist om, at for de Næringsstoffer, Brød, Kød o. s. v., som nu aarlig gaar i Hundenes Maver, kunde der opføres mange Svin og fodres mange Høns. Og Hundene er i Virkeligheden en Plage; de sviner vore Gader til og forstyrrer vor Ro, og de er undertiden farlige baade for Men- nesker og Dyr. (Modsigelse). Ja, vi ved jo alle, Landboerne i alt Fald, at det ofte sker, at nyttige Husdyr som Kalve, Svin og navnlig Faar om Natten bliver over- faldet paa Marken og skambidt eller søn- derrevet af Hunde. Det er ikke smaa Værdier, der paa den Maade gaar tabt, foruden at det er et modbydeligt Dyr- plageri. Og for Bilister, Motorcyklister, ja, selv for almindelige Cyklister er Hun- dene ofte i hvert Fald ubehagelige og meget ofte farlige. Husker jeg ikke fejl, var der et tidligere Medlem af dette Ting, en navnlig i Landbrugskredse med Rette højt anset Mand, der for nogle Aar siden blev dræbt ved en Motorulykke, som var forarsaget af en Hund, og den Slags Be- givenheder er ikke saa sjældne. Det er i alt Fald værre end de Bedrifter, Rotterne forøver. Nu kan man jo, hvis man er meget ondskabsfuld overfor Bilister og Motorcyklister, sige, at adskillige af dem kører paa en saadan Maade, at de ærligt og redeligt har fortjent at knække Halsen, men derfor er det dog vist ikke raadeligt, at man ligefrem overlader Eksekutionen til Hundene, thi det er jo ikke givet, at Hundene nøjes med at overfalde de hen-